

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα,

13/06/2023

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α4**

Αριθμός απόφασης:

609

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 213 1604526
E-mail : ded.ath@aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4987/2022 Α' 206), εφεξής ΚΦΔ,
β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26-10-2020) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*», όπως αναριθμήθηκε, τροποποιήθηκε και ισχύει,
γ. Της ΠΟΛ 1064/12-04-2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017),

δ. Τη με αριθμό Α.1165/22-11-2022 απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) με θέμα «*Υποβολή ενδικοφανών προσφυγών και αιτημάτων αναστολής του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν.4987/2022), αποκλειστικά ψηφιακά μέσω διαδικτύου από το δικτυακό τόπο της Α.Α.Δ.Ε.*» (ΦΕΚ Β' 6009),

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθμ. ΔΕΔ 1126366 ΕΞ 2016/30-08-2016 (ΦΕΚ 2759/ τ. Β'/ 01-09-2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «*Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής*».

4. Την με ημερομηνία κατάθεσης και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του κατοίκου, κατά της με αριθ. αρνητικής απάντησης του Προϊστάμενου της Δ.Ο.Υ. Κέρκυρας επί της με αριθ. αίτησης περί απαλλαγής από την υποχρέωση καταβολής φόρων και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την ανωτέρω προσβαλλόμενη πράξη του Προϊστάμενου της Δ.Ο.Υ. Κέρκυρας, της οποίας αιτείται η ακύρωση.

6. Την έκθεση απόψεων του Προϊστάμενου της Δ.Ο.Υ. Κέρκυρας.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α4 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσης και με αριθμό πρωτοκόλλουενδικοφανούς προσφυγής του, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με τη με αριθμ. πρωτ. απάντηση του Προϊστάμενου της Δ.Ο.Υ. Κέρκυρας, απορρίφθηκε η με αριθμ. πρωτ. αίτηση του προσφεύγοντος με την οποία αιτήθηκε επανέλεγχο της φορολογικής του υπόθεσης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρ. 25§5 του ΚΦΔ, ώστε να απαλλαγεί από την υποχρέωση καταβολής φόρων ως αλληλεγγύως ευθυνόμενος για οφειλές του νομικού προσώπου συνεπεία της με αριθμ. απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Κακουρηγημάτων.

Η ως άνω αίτηση απορρίφθηκε από την Δ.Ο.Υ. Κέρκυρας, διότι α) σύμφωνα με το άρθρο 26 του ΚΦΔ, οι υποθέσεις που ελέγχονται επιλέγονται με απόφαση του Διοικητή και β) η προθεσμία για την αίτηση απαλλαγής από την υποχρέωση καταβολής φόρων έχει παρέλθει από 30-06-2021 (άρ. 34 του ν. 4646/2019).

Επιπλέον, με τη με αριθμ. πρωτ. αίτησή του προς την Δ.Ο.Υ. Κέρκυρας, ο προσφεύγων είχε αιτηθεί την πλήρη απαλλαγή του από τις ως άνω οφειλές και την έκδοση σχετικής απαλλακτικής απόφασης σύμφωνα με το άρθρο 26 της Ε. 2173/2020 και του άρθρ. 34 του ν. 4646/2019, ως αλληλεγγύως ευθυνόμενος για τις οφειλές του νομικού προσώπου η οποία ωστόσο απορρίφθηκε με τη με αριθμ. πρωτ. απάντηση του Προϊστάμενου της Δ.Ο.Υ. Κέρκυρας με το ίδιο σκεπτικό, ήτοι διότι η προθεσμία για την αίτηση απαλλαγής από την υποχρέωση καταβολής φόρων έχει παρέλθει από 30-06-2021. Ομοίως, ο ίδιος είχε υποβάλει και τη με αριθμ. πρωτ. όμοιου περιεχομένου αίτηση η οποία ωστόσο απορρίφθηκε σιωπηρά από την Δ.Ο.Υ. Κέρκυρας.

Κατά των απορριπτικών απαντήσεων της Δ.Ο.Υ. Κέρκυρας επί των με αριθμ. πρωτ. αιτήσεων του προσφεύγοντος, δεν είχε ασκηθεί προσφυγή ενώπιον της Υπηρεσίας μας.

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση της με αριθμ. πρωτ. απορριπτικής απάντησης του Προϊστάμενου της Δ.Ο.Υ. Κέρκυρας και την αποδοχή της αίτησής του περί απαλλαγής του από τις οφειλές του νομικού προσώπου, προβάλλοντας τους εξής ισχυρισμούς:

- Με το άρθρο 25§5 του ΚΦΔ, η Φορολογική Διοίκηση δύναται να διενεργήσει επανέλεγχο φορολογικής περιόδου ή υπόθεσης για την οποία έχει ήδη διενεργηθεί πλήρης έλεγχος, στην περίπτωση που προκύψουν νέα στοιχεία, τα οποία δεν ήταν γνωστά κατά τον αρχικό έλεγχο. Με τη με αριθμ. αμετάκλητη απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Κακουρηγημάτων Κέρκυρας, κρίθηκε αθώς για την πράξη της φοροδιαφυγής με την μη απόδοση παρακρατούμενων φόρων το οποίο είχε διαπιστωθεί πως τελέστηκε κατά την περίοδο 31-05-2011 έως 30-04-2012 από το νομικό πρόσωπο της και έκρινε ότι μόνο τυπικά άσκησε την διοίκηση του νομικού προσώπου και επομένως, σύμφωνα με την Ε. 2173/2020 της ΑΑΔΕ, αποδεικνύεται η έλλειψη υπαιτιότητά του.

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 66 του ν. 4646/2019 όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, ορίζεται ότι:

«29. Οι παρ. 1 και 2 του άρθρου 50 του ν. 4174/2013, όπως αντικαθίστανται με τις διατάξεις του άρθρου 34 του παρόντος, ισχύουν από τη δημοσίευση του παρόντος και εφαρμόζονται και για οφειλές, οι οποίες έχουν βεβαιωθεί πριν από τη θέση σε ισχύ του παρόντος σε βάρος νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων για τις οποίες ευθύνονται αλληλεγγύως και προσωπικά τα φυσικά πρόσωπα κατ' εφαρμογή του άρθρου 50 παρ. 1 και 2, όπως ίσχυε πριν την τροποποίησή του με τις διατάξεις του άρθρου 34 του παρόντος, του άρθρου 115 του ν. 2238/1994 (Α' 151), της παρ. 7 του άρθρου 22 του ν. 2648/1998 (Α' 238), της περ. β' του άρθρου 55 του ν. 2859/2000 (Α' 248), καθώς και κάθε άλλης διάταξης με την οποία θεσπίζεται αλληλέγγυα ευθύνη για οφειλές για τις οποίες εφαρμόζεται ο Κώδικας. Οι οφειλές αυτές παύουν να βαραίνουν τα αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα, εφόσον τα τελευταία δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις, που τίθενται με τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 50 του ν. 4174/2013, όπως αντικαθίστανται με τις διατάξεις του άρθρου 34 του παρόντος για τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης και αίρονται τα σε βάρος τους ληφθέντα μέτρα. Για την εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου, υποβάλλεται αίτηση στην Υπηρεσία της Φορολογικής Διοίκησης που είναι αρμόδια για την επιδίωξη της είσπραξης των οφειλών. Η αίτηση μπορεί να υποβληθεί και για εκκρεμείς υποθέσεις οφειλών κατά την έννοια της παρ. 50 του άρθρου 72 του ν. 4174/2013, όπως ισχύει, καθώς και για εκκρεμείς υποθέσεις οφειλών ενώπιον των αρμόδιων δικαστηρίων μετά από άσκηση ανακοπής.

Η Φορολογική Διοίκηση εκδίδει αιτιολογημένη πράξη, με την οποία αποδέχεται ή απορρίπτει την αίτηση. Κατά της τυχόν απορριπτικής απόφασης ή της σιωπηρής απόρριψης της αίτησης μπορεί να ασκηθεί ενδικοφανής προσφυγή κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 63 του ν. 4174/2013. Ποσά που έχουν εισπραχθεί από τα πρόσωπα της παρ. 1 του άρθρου 50 του ν. 4174/2013 δεν επιστρέφονται.»

***** Το τρίτο εδάφιο τροποποιήθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 34 του ν. 5036/2023 (ΦΕΚ Α' 77/28-03-2023) και ισχύει από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, ήτοι από 12/12/2019, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου 34.

Επειδή, οι διατάξεις του ΚΦΔ, ορίζουν, ότι:

«Άρθρο 50.Αλληλέγγυα ευθύνη

1. Τα πρόσωπα που είναι εκτελεστικοί πρόεδροι, διευθυντές, γενικοί διευθυντές, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, καθώς και τα πρόσωπα που ασκούν εν τοις πράγμασι τη διαχείριση ή διοίκηση νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα για την πληρωμή του φόρου εισοδήματος, παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, Φ.Π.Α. και του ΕΝ.Φ.Ι.Α., που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες, ανεξάρτητα από τον χρόνο βεβαίωσής τους, ως και για τους τόκους, πρόστιμα, προσαυξήσεις και οποιεσδήποτε διοικητικές χρηματικές κυρώσεις επιβάλλονται επ' αυτών, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι κατωτέρω προϋποθέσεις:

α) τα ανωτέρω πρόσωπα είχαν μια από τις ανωτέρω ιδιότητες είτε κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας είτε κατά τον χρόνο λύσης, διάλυσης ή συγχώνευσής τους είτε κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισής τους,

β) οι οφειλές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας τους υπό κάποια εκ των ανωτέρω ιδιοτήτων με την επιφύλαξη των επόμενων εδαφίων.

Αν οι οφειλές διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα κατά την έννοια της παρούσας παραγράφου νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των περ. α' και γ' κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται

οι οφειλές αυτές. Σε περίπτωση που οι φορολογικές οφειλές της παρούσας παραγράφου έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει και τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των περ. α' και γ' κατά τον χρόνο που κάθε δόση της ρύθμισης κατέστη ληξιπρόθεσμη ή η ρύθμιση απωλέσθηκε. Για τα ποσά των τόκων, των προσαυξήσεων, των προστίμων και των λοιπών χρηματικών κυρώσεων, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει τα πρόσωπα που είναι αλληλεγγύως υπεύθυνα για την κύρια οφειλή επί της οποίας υπολογίζονται και επιβάλλονται τα ποσά αυτά,

γ) οι εν λόγω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα των ανωτέρω προσώπων. Το βάρος απόδειξης για τη μη ύπαρξη υπαιτιότητας φέρουν τα πρόσωπα της παρούσας παραγράφου. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή δύνανται να ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας.

Η παράγραφος 1 αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 34 του ν. 4646/2019 (ΦΕΚ Α' 201/12-12-2019). Σύμφωνα με την παράγραφο 29 του άρθρου 66 του ίδιου νόμου, οι διατάξεις της παραγράφου 1, όπως αντικαθίστανται, ισχύουν από τη δημοσίευση του ν. 4646/2019, ήτοι από 12/12/2019 και εφαρμόζονται και για οφειλές, οι οποίες έχουν βεβαιωθεί πριν από τη θέση σε ισχύ του ν. 4646/2019 σε βάρος νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων για τις οποίες ευθύνονται αλληλεγγύως και προσωπικά τα φυσικά πρόσωπα κατ' εφαρμογή του άρθρου 50 παρ. 1 και 2, όπως ίσχυε πριν την τροποποίησή του με τις διατάξεις του άρθρου 34 του ν. 4646/2019, του άρθρου 115 του ν. 2238/1994 (Α' 151), της παρ. 7 του άρθρου 22 του ν. 2648/1998 (Α' 238), της περ. β' του άρθρου 55 του ν. 2859/2000 (Α' 248), καθώς και κάθε άλλης διάταξης με την οποία θεσπίζεται αλληλέγγυα ευθύνη για οφειλές για τις οποίες εφαρμόζεται ο Κώδικας. Οι οφειλές αυτές παύουν να βαραίνουν τα αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα, εφόσον τα τελευταία δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις, που τίθενται με τις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου 50, όπως αντικαθίστανται με τις διατάξεις του άρθρου 34 του ν. 4646/2019 για τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης και αίρονται τα σε βάρος τους ληφθέντα μέτρα...»

Επειδή, σύμφωνα με την Ε. 2196/26-10-2021 με θέμα: «Εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 50 του ν. 4174/2013 (Α' 170, ΚΦΔ) στους αλληλεγγύως ευθυνόμενους διοικούντες αθλητικά νομικά πρόσωπα με βάση τις διατάξεις του άρθρου 118Α του ν. 2725/1999 (Α' 121)» διευκρινίστηκε ότι:

«3. Κατά συνέπεια, κατ' εφαρμογή των ανωτέρω, για οφειλές αθλητικών νομικών προσώπων οι οποίες εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του ΚΦΔ ισχύουν τα ακόλουθα:

- για οφειλές που είχαν βεβαιωθεί πριν από τις 12.12.2019 (παλαιές υποθέσεις) για τους διοικούντες αθλητικά νομικά πρόσωπα που ευθύνονται αλληλεγγύως με αυτά με βάση είτε τις διατάξεις του άρθρου 118Α του ν. 2725/1999 είτε οποιαδήποτε προϊσχύσασα αυτού διάταξη (όπως για παράδειγμα το άρθρο 115 ν. 2238/1994 και η περ. β' του άρθρου 55 του ν. 2859/2000), εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 50 ΚΦΔ, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στην Ε.2173/2020 Εγκύκλιο Διοικητή ΑΑΔΕ.

- για οφειλές που βεβαιώνονται το πρώτον από 12.12.2019 και μετά αλλά ανάγονται σε φορολογικό έτος ή περίοδο πριν από τις 12.12.2019 (νέες υποθέσεις για παλαιές οφειλές), οι διατάξεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου 50 του ΚΦΔ εφαρμόζονται αυτοδικαίως και για τους διοικούντες αθλητικά ν.π., με την προϋπόθεση ότι δεν επιφέρουν χειροτέρευση της θέσης τους σε σχέση με τις προαναφερθείσες διατάξεις, σύμφωνα και με τα αναφερόμενα στην Ε.2173/2020 εγκύκλιο.

- Ομοίως, για τις οφειλές που βεβαιώνονται το πρώτον και ανάγονται σε φορολογικό έτος ή περίοδο από τις 12.12.2019 και μετά (νέες υποθέσεις) εφαρμόζονται οι διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ και όχι οι διατάξεις του άρθρου 118 Α του ν. 2725/1999.»

Επειδή, σύμφωνα με την Ε. 2173/30.10.2020 με θέμα: «Αλληλέγγυα ευθύνη διοικούντων του άρθρου 50 του ΚΦΔ, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.»

«Α. Εισαγωγικά

1. Με τις διατάξεις του άρθρου 34 του ν.4646/2019, τροποποιήθηκαν οι διατάξεις του άρθρου 50 του ν. 4174/2013 (Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, ΚΦΔ) ως προς τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης στα πρόσωπα που ασκούν διοίκηση στα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες για την εξόφληση συγκεκριμένων οφειλών προς το Δημόσιο.

Ειδικότερα, με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ ορίζεται ότι τα πρόσωπα που είναι εκτελεστικοί πρόεδροι, διευθυντές, γενικοί διευθυντές, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, καθώς και τα πρόσωπα που ασκούν εν τοις πράγμασι τη διαχείριση ή διοίκηση νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα για την πληρωμή του φόρου εισοδήματος, παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, Φόρου Προστιθέμενης Αξίας και του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων, που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες, ανεξάρτητα από τον χρόνο βεβαίωσής τους, ως και για τους τόκους, πρόστιμα, προσαυξήσεις και οποιεσδήποτε διοικητικές χρηματικές κυρώσεις επιβάλλονται επ' αυτών, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι κατωτέρω προϋποθέσεις:

(α) τα ανωτέρω πρόσωπα είχαν μια από τις ανωτέρω ιδιότητες είτε κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου είτε κατά τον χρόνο λύσης, διάλυσης ή συγχώνευσής του είτε κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης του νομικού προσώπου,

(β) οι οφειλές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας τους υπό κάποια εκ των ανωτέρω ιδιοτήτων. Ωστόσο, αν οι οφειλές διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές. Σε περίπτωση που οι φορολογικές οφειλές, όπως αυτές ρητά αναφέρονται στο νόμο, έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει και τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά τον χρόνο που κάθε δόση της ρύθμισης κατέστη ληξιπρόθεσμη ή η ρύθμιση απωλέσθηκε. Για τα ποσά των τόκων, των προσαυξήσεων, των προστίμων και των λοιπών χρηματικών κυρώσεων, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει τα πρόσωπα που είναι αλληλεγγύως υπεύθυνα για την κύρια οφειλή επί της οποίας υπολογίζονται και επιβάλλονται τα ποσά αυτά,

(γ) οι εν λόγω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα των ανωτέρω προσώπων. Το βάρος απόδειξης για τη μη ύπαρξη υπαιτιότητας φέρουν τα υπό παρ.1 πρόσωπα. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δύνανται να ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας.
[...]

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ, όπως αντικαταστάθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 34 του ν.4646/2019, ισχύουν από τη δημοσίευση του πιο πάνω νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ήτοι από 12-12-2019 και μετά και εφαρμόζονται

(α) αυτοδικαίως, για οφειλές που βεβαιώνονται το πρώτον και ανάγονται σε φορολογικό έτος ή περίοδο από τις 12-12-2019 και μετά, σύμφωνα με το άρθρο 30 ΚΦΔ, στο νομικό πρόσωπο ή την νομική οντότητα (νέες υποθέσεις),

(β) αυτοδικαίως, για οφειλές που βεβαιώνονται το πρώτον από τις 12-12-2019 και μετά αλλά ανάγονται σε φορολογικό έτος ή περίοδο πριν τις 12-12-2019 (νέες υποθέσεις για παλαιές οφειλές), με την προϋπόθεση ότι δεν επιφέρουν χειροτέρευση της θέσης του διοικούντος προσώπου σε σχέση με τις διατάξεις που ίσχυαν κατά τον χρόνο που ανάγονται οι οφειλές αυτές και

(γ) κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου, αναδρομικά, για οφειλές που έχουν βεβαιωθεί πριν τις 12-12-2019 (παλαιές υποθέσεις). [...]

5. Η ευθύνη των προσώπων της παρ. 1 του άρθρου 50 ΚΦΔ είναι προσωπική και αλληλέγγυα και αφορά την πληρωμή και μόνο των οφειλών που ρητά και περιοριστικά κατονομάζονται στην ίδια αυτή παράγραφο, εφόσον πληρούνται και οι λοιπές προϋποθέσεις. Για την ορθή και ομοιόμορφη εφαρμογή των διατάξεων αυτών απαιτείται να εξετάζονται, κατά σειρά, όλα τα παρακάτω:

B. Το είδος της (φορολογικής) οφειλής

6. Με τη νέα διάταξη έχει περιορισθεί ο κύκλος των οφειλών για τις οποίες πλέον ισχύει η αλληλέγγυα ευθύνη. Ο περιορισμός εφαρμόζεται και αναδρομικά, σύμφωνα με τη ρητή διάταξη της παρ. 29 του άρθρου 66 του ν.4646/2019. Κατά συνέπεια, και εφόσον συντρέχουν και οι λοιπές προϋποθέσεις, από 12-12-2019 ευθύνη θεμελιώνεται μόνο για τις συγκεκριμένες οφειλές, ενώ για οφειλές από οποιαδήποτε άλλη αιτία πλην των ως άνω κατονομαζομένων για νέες υποθέσεις καθώς και για νέες υποθέσεις που αφορούν σε παλαιές οφειλές δεν θεμελιώνεται καν αλληλέγγυα ευθύνη ενώ, για τις παλαιές υποθέσεις οι οφειλές που έχουν βεβαιωθεί πριν από τις 12/12/2019 παύουν να βαρύνουν τα αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στην περίπτωση (γ) της παραγράφου 3 του Κεφαλαίου Α' της παρούσας.

7. Οφειλές για την πληρωμή των οποίων δύναται να θεμελιώνεται (για νέες υποθέσεις και για νέες υποθέσεις για παλαιές οφειλές) ή να διατηρείται (για παλαιές υποθέσεις) αλληλέγγυα ευθύνη από 12-12-2019 και εφεξής είναι μόνο οι οφειλές για:

7.1 Φόρο εισοδήματος, συμπεριλαμβανομένου του τέλους επιτηδεύματος καθώς σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του άρθρου 31 ν. 3986/2011 αποτελεί φόρο εισοδήματος (σχετικές αποφάσεις ΣΤΕ 89/2019, ΣΤΕ 2523/2013 και ΑΠ 828/2020),

7.2 κάθε παρακρατούμενο φόρο, όπως

α) οι φόροι εισοδήματος επί των οποίων διενεργείται παρακράτηση σύμφωνα με τον Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος,

β) οι φόροι κερδών από τυχερά παίγνια των άρθρων 58-60 του Κώδικα Διατάξεων Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών και Κερδών από Τυχερά Παίγνια, ο οποίος κυρώθηκε με τον ν. 2961/2001 και

γ) η Εισφορά Δακοκτονίας

7.3 κάθε επιρριπτόμενο φόρο, όπως

α) ο Ειδικός φόρος πολυτελείας χωρών της Ε.Ε. και εγχωρίως παραγομένων ειδών,

β) Φόρος Διαμονής,

γ) Περιβαλλοντικό Τέλος πλαστικής σακούλας,

δ) Ειδικός φόρος στις διαφημίσεις που προβάλλονται από την τηλεόραση,

ε) Τέλος συνδρομητών κινητής τηλεφωνίας και τέλος καρτοκινητής τηλεφωνίας,

στ) Φόρος ασφαλίσεων,

ζ) Τέλος στη συνδρομητική τηλεόραση και
η) τέλος συνδρομητών σταθερής τηλεφωνίας

7.4 Φόρο Προστιθέμενης Αξίας (ΦΠΑ)

7.5 Ενιαίο Φόρο Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝΦΙΑ),

7.6 τόκους, πρόστιμα, προσαυξήσεις και οποιεσδήποτε διοικητικές χρηματικές κυρώσεις επιβάλλονται επ' αυτών. Πρόκειται για οφειλές οι οποίες έχουν παρακολουθηματικό χαρακτήρα της κύριας οφειλής από φόρο. Επομένως, όπως προκύπτει από την συνδυαστική ερμηνεία του τελευταίου εδαφίου της περίπτωσης β' της παραγράφου 1, στην έννοια των προστίμων περιλαμβάνονται κάθε είδους πρόστιμα, όπως για παράδειγμα τα πρόστιμα του άρθρου 58 ΚΦΔ, με εξαίρεση τα αυτοτελή πρόστιμα (ενδεικτικά, αυτοτελή είναι τα πρόστιμα των άρθρων 54, 54Ε και 54ΣΤ ΚΦΔ).

8. Δεν θεμελιώνεται αλληλέγγυα ευθύνη για την πληρωμή οφειλών που δεν υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 50 ΚΦΔ (π.χ. συμμετοχή του Ελληνικού Δημοσίου στα μικτά κέρδη παιχνιδιών του άρθρου 2 παρ.8 ν.2206/1994).

9. Επισημαίνεται ότι δε θεμελιώνεται αλληλέγγυα ευθύνη για καμία κατηγορία υποθέσεων ως προς το τέλος χαρτοσήμου, καθώς σε καμία περίπτωση τα τέλη χαρτοσήμου δεν θεωρούνται φόροι παρακρατούμενοι ή επιρριπτόμενοι, ανεξάρτητα από τον τρόπο βεβαίωσης και καταβολής αυτών (Ε.2045/2019).

10. Χαρακτηριστικές περιπτώσεις οφειλών για τις οποίες πλέον δεν υφίσταται αλληλέγγυα ευθύνη, είναι περιπτώσεις στις οποίες η οφειλή προέρχεται από Φόρο Συγκέντρωσης Κεφαλαίων ή από βεβαιωμένα πρόστιμα των άρθρων 5 και 8 του ν. 2523/1997 (για τα οποία, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 9 παρ. 4 του ίδιου ως άνω νόμου, εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του άρθρου 115 του ν.2238/1994). Για τις οφειλές αυτές θεμελιωνόταν αλληλέγγυα ευθύνη με βάση τις προγενέστερες διατάξεις, πλέον όμως οι οφειλές από ΦΣΚ ή από πρόστιμα για παραβάσεις του πρώην ΚΒΣ δεν περιλαμβάνονται στις κατονομαζόμενες στο άρθρο 50 οφειλές, για τις οποίες δύναται να θεμελιωθεί αλληλέγγυα ευθύνη και συνεπώς πρόσωπα τα οποία βαρύνονται με αυτές δύναται να υπαχθούν στις διατάξεις της παρ. 29 του άρθρου 66 του ν. 4646/2019 (Α'201), όπως αντικαταστάθηκαν από τις διατάξεις της παρ.2 του άρθρου 31 του ν. 4701/2020 (Α'128) και ισχύουν από την έναρξη ισχύος του ν. 4646/2019.

11. Επίσης, δεν υφίσταται αλληλέγγυα ευθύνη για τους διοικούντες νομικό πρόσωπο το οποίο δεν έχει λυθεί και οφείλει φόρο εισοδήματος που έχει βεβαιωθεί πριν από τη δημοσίευση του νόμου 4646/2019 (12/12/2019). Τα συγκεκριμένα πρόσωπα θα καταστούν αλληλεγγύως υπεύθυνα για το φόρο εισοδήματος μόνο μετά τη διάλυση των νομικών προσώπων, σύμφωνα με όσα όριζαν οι διατάξεις του άρθρου 50 ΚΦΔ πριν από την τροποποίησή τους με το άρθρο 34 ν. 4646/2019 και οι διατάξεις του άρθρου 115 ν.2238/1994.

Γ. Ο κρίσιμος χρόνος για τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης

12. Η διάταξη προσδιορίζει κρίσιμο χρόνο για δυο λόγους: πρώτον για να διαπιστωθεί η ύπαρξη συγκεκριμένης ιδιότητας κατά το συγκεκριμένο χρόνο και δεύτερον προκειμένου να προσδιορισθεί η οφειλή κατά συγκεκριμένο χρόνο.

13. Όσον αφορά τα πρόσωπα, η ιδιότητα θα πρέπει να συντρέχει είτε κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου είτε κατά τον χρόνο λύσης, διάλυσης ή συγχώνευσής του είτε κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης του νομικού προσώπου. Για να θεμελιωθεί ευθύνη ο χρόνος συνδρομής της ιδιότητας απαιτείται να συμπίπτει και με το χρόνο κατά τον οποίο οι οφειλές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες. [...]

[...] Κατ' εξαίρεση, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο δεύτερο εδάφιο της περ. β' της παρ. 1 του άρθρου 50, αν οι οφειλές διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' (ιδιότητα) και γ' (υπαιτιότητα) της ανωτέρω παραγράφου κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές και όχι τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι ανωτέρω προϋποθέσεις, όταν κατέστη ληξιπρόθεσμη η βεβαιωμένη οφειλή.

Δ. Συνδρομή κατονομαζόμενης ιδιότητας κατά τον κρίσιμο χρόνο

18. Προσωπική και αλληλέγγυα ευθύνη για την πληρωμή των οφειλών από φόρους που ρητά περιγράφονται στη διάταξη στοιχειοθετείται μόνο για ορισμένο κύκλο προσώπων τα οποία έχουν κάποια από τις ιδιότητες οι οποίες ρητά και περιοριστικά αναφέρονται στην παρ. 1 του άρθρου 50.

Ειδικότερα:

19. Μόνο τα πρόσωπα τα οποία είναι εκτελεστικοί πρόεδροι, διευθυντές, γενικοί διευθυντές, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, καθώς και τα πρόσωπα που ασκούν εν τοις πράγμασι τη διαχείριση ή διοίκηση νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας δύναται να καταστούν αλληλεγγύως υπεύθυνοι για πληρωμή φόρων που οφείλονται από τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες. Η διάταξη αναφέρεται σε δυο κύκλους προσώπων: τα πρόσωπα τα οποία φέρουν συγκεκριμένο τίτλο ή ιδιότητα (εκτελεστικοί πρόεδροι, διευθυντές, γενικοί διευθυντές, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων) και τα πρόσωπα τα οποία ανεξαρτήτως τίτλου ή ιδιότητας διαπιστώνεται ότι ασκούν εν τοις πράγμασι τη διαχείριση ή διοίκηση. Πρόσωπα που δεν φέρουν κάποια ή κάποιες από τις ρητά αναφερόμενες ιδιότητες ή τίτλους δεν μπορούν να καταστούν αλληλεγγύως ευθυνόμενα, παρά μόνο αν διαπιστωθεί από τη Φορολογική Διοίκηση ότι πρόκειται για πρόσωπα που ασκούν εν τοις πράγμασι τη διαχείριση ή διοίκηση.

20. Όπως έχει διευκρινιστεί από τη Φορολογική Διοίκηση (ΠΟΛ 1103/2004), η ιδιότητα (εκτελεστικός πρόεδρος, διευθυντής, γενικός διευθυντής, διαχειριστής, διευθύνων σύμβουλος, εντεταλμένος στη διοίκηση, εκκαθαριστής) θεωρείται ότι αποκτάται με την αποδοχή του διορισμού των προσώπων που κατονομάζονται ως αλληλεγγύως υπεύθυνα και την ανάληψη των σχετικών καθηκόντων, μη αρκούντος δηλαδή του διορισμού τους και μόνο (Γνωμοδότηση ΝΣΚ 173/2001, η οποία έγινε αρμοδίως αποδεκτή). Οι ως άνω ιδιότητες προκύπτουν από έγγραφα, όπως τα καταστατικά των ανώνυμων εταιριών που καταχωρίζονται στο ΓΕΜΗ και δημοσιεύονται στο ΦΕΚ, τα πρακτικά συνεδριάσεως ΔΣ, τις ανακοινώσεις καταχωρήσεων, τα καταστατικά ομόρρυθμων εταιριών. Σε κάθε περίπτωση πρέπει να ελέγχεται και η τυχόν απώλεια της ιδιότητας, η οποία μπορεί να οφείλεται σε ρητή παραίτηση του συγκεκριμένου προσώπου από τις συγκεκριμένες θέσεις. [...]

Ε. Η υπαιτιότητα

25. Πρόσωπα για τα οποία συντρέχουν σωρευτικά όλες οι λοιπές προϋποθέσεις, οι οποίες αναφέρονται στη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 50 ΚΦΔ, καθίστανται καταρχήν αλληλεγγύως υπεύθυνα και τεκμαίρεται η υπαιτιότητά τους εκ μόνης τις ιδιότητάς τους για τις οφειλές που δημιουργούνται κατά τη διάρκεια της θητείας τους. Ωστόσο, σύμφωνα και με τα ρητώς οριζόμενα στο β' εδάφιο της περίπτωσης γ' της παρ. 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ,

πρόκειται για μαχητό τεκμήριο, καθόσον το βάρος απόδειξης για τη μη ύπαρξη υπαιτιότητας, φέρουν τα εν λόγω πρόσωπα. Επομένως, εφόσον τα πρόσωπα σε βάρος των οποίων συντρέχει αλληλέγγυα ευθύνη αποδείξουν ότι δεν ήταν υπαίτια για τη μη καταβολή ή μη απόδοση των οφειλών που προβλέπονται στις οικείες διατάξεις, απαλλάσσονται από την ευθύνη για πληρωμή των οφειλών του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας που διοικούν ή διαχειρίζονται.

26. Για τις παλιές υποθέσεις η έλλειψη υπαιτιότητας διαπιστώνεται με την έκδοση ειδικά αιτιολογημένης πράξης του προϊσταμένου της υπηρεσίας της φορολογικής διοίκησης που είναι αρμόδιος για την επιδίωξη είσπραξης της οφειλής, κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου.

27. **Επισημαίνεται, ωστόσο, ότι η έλλειψη υπαιτιότητας αποδεικνύεται εφόσον έχουν εκδοθεί αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις οιοδήποτε Δικαστηρίου ή αμετάκλητο απαλλακτικό βούλευμα, από τα οποία διαπιστώνεται ρητά η έλλειψη υπαιτιότητας σχετικά με τη μη καταβολή της οφειλής από τον αλληλεγγύως υπόχρεο ή/και η μη συμμετοχή του στην φορολογική παράβαση που προκάλεσε την οφειλή και εν γένει η μη ενεργός συμμετοχή του στη διοίκηση και διαχείριση του νομικού προσώπου.».**

Επειδή, η Α. 1082/2021(ΦΕΚ Β 1487/13.4.2021) Κοινή Απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της ΑΑΔΕ με θέμα “Περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας για τη μη στοιχειοθέτηση της αλληλέγγυας ευθύνης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 50 του ν. 4174/2013” ορίζει ότι:

Άρθρο 1 Πεδίο εφαρμογής

Τα πρόσωπα που φέρουν τις ιδιότητες που ορίζονται στην παρ. 1 του άρθρου 50 του ν. 4174/2013 (ΚΦΔ) θεωρούνται καταρχήν υπαίτια για τη μη καταβολή ή μη απόδοση των οριζόμενων στις ως άνω διατάξεις οφειλών των νομικών προσώπων και των νομικών οντοτήτων, εκτός αν στα πρόσωπα αυτά συντρέχει περίπτωση έλλειψης υπαιτιότητας, σύμφωνα με τις κατωτέρω ενδεικτικά αναφερόμενες περιπτώσεις, οι οποίες σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να εξετάζονται από τις υπηρεσίες της ΑΑΔΕ, κατά λόγο αρμοδιότητας, πριν την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 50 ΚΦΔ στα αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα.

Άρθρο 2 Ενδεικτικές περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας

Για τους σκοπούς εφαρμογής της περ. γ της παρ. 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ, ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας των προσώπων αυτών ως ακολούθως:

[...] 4. **Ύπαρξη αμετάκλητης αθωωτικής απόφασης ποινικού δικαστηρίου ή αμετάκλητου απαλλακτικού βουλεύματος τελεσίδικη ή απόφαση δικαστηρίου βάσει των οποίων διαπιστώνεται ρητά η έλλειψη υπαιτιότητας σχετικά με τη δημιουργία ή τη μη καταβολή της οριζόμενης στην παρ. 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ οφειλής από τον αλληλεγγύως υπόχρεο. [...]**»

Επειδή, ο προσφεύγων άσκησε τη με αριθ. έφεση κατά της με αριθ.απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Κακουργημάτων Κέρκυρας, με την οποία είχε καταδικασθεί σε συνολική ποινή καθείρξεως έντεκα (11) ετών για την πράξη της φοροδιαφυγής με τη μη απόδοση παρακρατούμενων φόρων από κοινού και κατ' εξακολούθηση.

Επειδή, ο προσφεύγων προσκομίζει τη με αριθ. Έκθεση Πρακτικών και Απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Κέρκυρας, το οποίο συνεδρίασε την και η οποία αναφέρει: «Από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων υπεράσπισης που εξετάσθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, την ανάγνωση των πρακτικών της πρωτοβάθμιας δίκης καθώς και των

εγγράφων που αναφέρονται στα πρακτικά, τις απολογίες των κατηγορούμενων και την όλη αποδεικτική διαδικασία δεν αποδείχθηκε ότι οι κατηγορούμενοι τέλεσαν την πράξη της φοροδιαφυγής με τη μη απόδοση παρακρατούμενων φόρων από κοινού και κατ' εξακολούθηση και συγκεκριμένα αποδείχθηκε ότι αυτοί, παρά το γεγονός ότι κατείχαν τυπικά θέσεις ευθύνης στην οφειλέτρια εταιρεία, για τις οποίες ευθύνονται ποινικά κατά νόμον, κατ' ουσίαν δεν μπορεί να τους αποδοθεί τοιαύτη ποινική ευθύνη. Ειδικότερα:

α) Οι κατηγορούμενοι καταδικάστηκαν πρωτοδίκως για φοροδιαφυγή, για το χρονικό διάστημα από 31.5.11 έως 31.12.11 και από 1-1-2012 έως 30-4-2012, λόγω της ιδιότητάς τους, ο μὲν πρώτος ως Πρόεδρος του Δ.Σ., η δε δεύτερη ως Διευθύνουσα Σύμβουλος. Εξ αυτών, ο πρώτος κατέλαβε τη θέση του μέλους και Προέδρου του Δ.Σ. της οφειλέτριας την, η δε δεύτερη κατέλαβε τη θέση του μέλους του Δ.Σ. και Διευθύνουσας Συμβούλου την Οι δε αποδόσεις παρακρατούμενων φόρων, κατ' άρθρα 55 - 58 του Ν 2238/1994, πρέπει να λαμβάνουν χώρα εντός του πρώτου δεκαπενθημέρου των μηνών Απριλίου, Ιουλίου, Οκτωβρίου και Ιανουαρίου κάθε έτους, ενώ οι αμοιβές, κατ' άρθρο 3 παρ. 18 του Ν 2579/1998, πρέπει να καταβάλλονται το πρώτο δεκαπενθήμερο των μηνών Μαρτίου, Μαΐου, Ιουλίου, Σεπτεμβρίου, Νοεμβρίου και Ιανουαρίου κάθε έτους, με προσωρινή δήλωση. Συνεπώς, ο πρώτος δεν ευθύνεται για τις οφειλές από 1.05.11 έως 17.08.11, διότι δεν είχε ακόμα αναλάβει τα ως άνω καθήκοντα. Το σύνολο του φόρου αμοιβών και χαρτοσήμου για το διάστημα από 31/05/2011 έως 31/08/2011 ανέρχεται σε 352.367,04 ευρώ, ενώ ο φάρος ελευθέρων επαγγελματιών και λοιπών τρίτων για το ίδιο επίμαχο χρονικό διάστημα αντιστοιχεί σε 12.634,80 ευρώ και τέλη χαρτοσήμου από 01/05/2011-31/08/2011 ανέρχεται 1.245,60 ευρώ, ώστε το υπόλοιπο ανέρχεται σε 580.190,79 ευρώ. [...]

γ) Με βάση, λοιπόν, τα πραγματικά περιστατικά που αποδείχθηκαν δεν μπορεί να καταλογιστεί η κατηγορουμένη πράξη σε ενοχή των κατηγορουμένων. Οι κατηγορούμενοι είχαν καταστεί από τον νόμο, λόγω της θέσης τους στην οργάνωση της οφειλέτριας έναντι του Δημοσίου εταιρείας εγγυητές της ασφάλειας αυτών των εννόμων αγαθών και ήταν υποχρεωμένοι να προβαίνουν σε μέτρα επίβλεψης της λειτουργίας της, ώστε να τηρούνται οι κανόνες των οποίων η παραβίαση οδήγησε στην ως άνω προσβολή. Σύμφωνα, όμως, με τα προεκτεθέντα, δεν μπορεί να τεκμαίρεται από τον νόμο ότι ο κατηγορούμενος ήταν πράγματι σε θέση να ανταποκριθεί στη τήρηση του καθήκοντος εκπλήρωσης των δημοσίων υποχρεώσεων της επιχείρησης. Η πρόκληση του αρνητικού αποτελέσματος δεν μπορεί από μόνη της να θεμελιώσει την ποινική του ευθύνη, εν όψει του ότι αυτή (η αξιόποινη παράλειψη) συνιστά αξιόποινη πράξη άλλου προσώπου, κατά τα προεκτεθέντα. Οι κατηγορούμενοι, αν και τυπικά διηύθυναν την οφειλέτρια, δεν πήραν ποτέ προσωπικά μέρος σε αποφάσεις της, κατά τα προεκτεθέντα. Εξάλλου, αν και τους αποδόθηκε ο τίτλος του νομίμου εκπροσώπου αυτής ουδέποτε τους μεταβιβάστηκαν πραγματικές εξουσίες και αναγκαία μέσα, προκειμένου να ανταποκριθούν ουσιαστικά στις υποχρεώσεις που τους ανατέθηκαν. Πιο συγκεκριμένα, οι κατηγορούμενοι δεν είχε καμία εξουσία αλλά και καμία γνώση επί των οικονομικών της επιχείρησης. Δεν γνώριζαν την πραγματική οικονομική της κατάσταση ούτε πιο συγκεκριμένα ότι αυτή είχε και ποιά χρέη προς το Δημόσιο. Πολύ περισσότερο δεν είχαν την ανεξαρτησία ούτε την εξουσία ούτε τα μέσα για να αποφασίσουν την εκπλήρωση ή μη των υποχρεώσεων αυτών, δεδομένου ότι την εξουσία αυτήν ασκούσε ο πραγματικός φορέας της επιχείρησης, που ήταν ο Ο δε πρώτος κατηγορούμενος, κατ' ουσίαν, παρέμεινε πάντα τρίτος ως προς την εταιρεία, η δε δεύτερη δεν απέσχε ποτέ από τη θέση της στην εταιρεία του απλού υπαλλήλου αλλά ούτε και από τα καθήκοντα που της είχαν ανατεθεί στη θέση αυτή εξηρημένης εργασίας, που ήταν εντελώς άσχετη με τα διευθυντικά καθήκοντα των οποίων εφάρτετο ως υπεύθυνη. Ωστε, οι ουσιαστικές ιεραρχικές σχέσεις στην επιχείρηση ουδόλως

μετεβλήθησαν από τη στιγμή που οι κατηγορούμενοι ανέλαβαν τυπικά ως εκπρόσωποι της. Αντιθέτως, η δεύτερη κατηγορούμενη για τα ως άνω καθήκοντά της εξακολουθούσε να έχει την ίδια εξάρτηση και να υπακούει στις εντολές της εργοδοσίας της. Συνεπώς, το νέο αυτό οργανόγραμμα της εταιρείας, όπως διαμορφώθηκε με τον ορισμό των κατηγορουμένων ως νομίμων αυτής εκπροσώπων, δεν είχε πραγματικό αντίκρουσμα και δεν επέτρεπε στους κατηγορούμενους να λαμβάνουν οιαδήποτε απόφαση για την πορεία της εταιρείας και, πιο συγκεκριμένα, για την εκπλήρωση των δημοσίων υποχρεώσεών της, όπως οι ένδικες φορολογικές της υποχρεώσεις. Συνεπώς, οι κατηγορούμενοι, μόνο κατά πλάσμα ανέλαβαν την εν λόγω θέση του προέδρου του ΔΣ και της διευθύνουσας συμβούλου, αντίστοιχα, με συνέπεια να μην μπορεί να τους αποδοθεί ποινική ευθύνη εξ αυτού και μόνο του λόγου αντικειμενικώς, κατά τα προεκτεθέντα.

Συνεπώς, πρέπει να κηρυχθούν αθώοι οι κατηγορούμενοι της πράξεως της φοροδιαφυγής με τη μη απόδοση παρακρατούμενων φόρων από κοινού και κατ' εξακολούθηση, όπως τους αποδίδεται κατά το κατηγορητήριο.[...]

Δικάζει παρόντες τους κατηγορούμενους: 1. [..]

Κηρύσσει τους παραπάνω κατηγορούμενους αθώους του ότι του ότι στους παρακάτω χρόνους, τέλεσαν από κοινού με άλλον έγκλημα με περισσότερες πράξεις που αποτελούν εξακολούθηση του ίδιου εγκλήματος, έγκλημα που προβλέπεται και τιμωρείται από το νόμο με πρόσκαιρη στερητική της ελευθερίας ποινή και ειδικότερα: Στην Κέρκυρα στους χρόνους, με πρόθεση και από κοινού, προκειμένου να αποφύγουν την πληρωμή παρακρατούμενων φόρων, δεν απέδωσαν αυτούς στο Δημόσιο κατ' εξακολούθηση, ενώ το ποσό του φόρου αυτού υπερβαίνει σε ετήσια βάση το ποσό των εβδομήντα πέντε χιλιάδων (75.000,00) ευρώ. [....]»

Επειδή, με την παρούσα ενδικοφανή προσφυγή, ο προσφεύγων προσκομίζει το από πιστοποιητικό του Εφετείου Κέρκυρας το οποίο αναφέρει:

«Όπως προκύπτει από τα βιβλία που τηρούνται στην Υπηρεσία μας, μέχρι και χθες ουδέν ένδικο μέσο έχει ασκηθεί ενώπιόν μας κατά της υπ' αριθ. αποφάσεως του **Τριμελούς Εφετείου Κέρκυρας**, που αφορά τον

Επίσης πιστοποιεί ότι κατά της παραπάνω απόφασης δεν έχει ασκηθεί αναίρεση από τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου.»

Επειδή, εν προκειμένω, ο προσφεύγων υπέβαλε τη με αριθ. πρωτ. αίτηση περί απαλλαγής από την υποχρέωση καταβολής φόρων ως αλληλεγγύως ευθυνόμενος για οφειλές του νομικού προσώπου, συνεπεία της με αριθ. απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Κακουρηγημάτων Κέρκυρας.

Επειδή, ο Προϊστάμενός της Δ.Ο.Υ. Κέρκυρας απέρριψε την ως άνω αίτηση ως μόνο λόγο ότι η προθεσμία υποβολής αιτήσεων απαλλαγής σύμφωνα με το ν. 4646/2019 είχε παρέλθει από 30-06-2021.

Επειδή, με το άρθρο 34 του ν. 5036/2023 καταργήθηκε η προθεσμία υποβολής αίτησης για την εφαρμογή της παρ. 29 του άρθ. 66 του ν.4646/2019 με ισχύ από την έναρξη του ν. 4646/2019, ήτοι την 12-12-2019. Η ως άνω τροποποίηση δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ Α' 77/28-03-2023 και επομένως δεν ήταν σε ισχύ κατά την ημερομηνία έκδοσης της με αριθ. πρωτ. απορριπτικής απάντησης της Δ.Ο.Υ. Κέρκυρας.

Επειδή, στα στοιχεία του φακέλου δεν συμπεριλαμβάνονται οι οφειλές που έχουν βεβαιωθεί σε βάρος του προσφεύγοντα, το είδος αυτών και ποια περίοδο αφορούν.

Επειδή, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντα να επανεξεταστεί η αλληλέγγυα ευθύνη του για τις οφειλές του νομικού προσώπουμετά την έκδοση της προαναφερόμενης με αριθ. απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Κέρκυρας καταρχάς βάσιμα προβάλλεται και όπως ο Προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. ασκήσει νόμιμα την εξουσία του και προβεί σε έλεγχο σχετικά με το εάν συντρέχει στο πρόσωπο του προσφεύγοντα, έλλειψη υπαιτιότητας για την μη καταβολή ή μη απόδοση των οφειλών που προβλέπονται στις οικείες διατάξεις.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Τη μερική αποδοχή της με ημερομηνία κατάθεσης και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του σύμφωνα με το ως άνω σκεπτικό.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

**ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο/Η ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΤΕΛΟΥΣ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ**

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

ΣΚΟΥΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΩ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.